

Turinys

Eglė duoda žodį	5
Pagrobta	12
Baltijos dvasia	26
Žemės ilgesys	37
Jie prisiekė	48
Grįžimas tėviškėn	52
Išdavimas	56
Kur namučiai namai?	64

Eglė duoda žodį

Lenktyniuoja, raitos
Bangos ties krantu. –
Trys žvejų mergaitės
Sukasi ratu.

Jas rausvai nudažo
Saulė leisdamos. –
Krykščia jos ir gražos
Ligi sutemos.

– Jau saulelė miršta!
Šokim iš vandens!
Laumių ilgi pirštai
Tuoj bangas kedens.

Juosta vandenėlis –
Oi nyku, baisu!
Laumės undinėlės
Griebia už kasų!

Šoka vyresnioji
Iš bangų smagiai;
Šoka ir antroji,
Rengiasi skubiai.

Eglė tik jauniausia
Vandeny dar vis:
Baltą veidą prausia,
Taškos lyg žuvis.

– Egle, nebelaukiam!
Einava namo!
Slibinai atplaukia,
Veizėk, sutemoj – –

Gąsdina ją sesės. –
Šoka ji staiga
Ir kasas šviesiąsias
Grėžiasi nuoga.

Marškiniais jau velkas, –
Klykteli balsu. –
Kas? Nejaugi vilkas!
Ir visom baisu.

Stebisi mergaitės,
Žiūri visos trys:
Tūno susiraitęs
Marškiniuos žaltys.

